

Dévai Nagy Kamilla Liszt-díjas énekes-gitáros előadóművész levele

Szertefutott a hír, hogy nagy baj van a KRÓNIKÁSOK háza táján: azonnali hatállyal kilakoltatják őket, mert nem tudták fizetni a közüzemi díjakat.

Dévai Nagy Kamilla Liszt-díjas énekes-gitáros előadóművész levele

Szertefutott a hír, hogy nagy baj van a KRÓNIKÁSOK háza táján: azonnali hatállyal kilakoltatják őket, mert nem tudták fizetni a közüzemi díjakat.

El nem tudom mondani, milyen jól esett, hogy szorult helyzetünkben hirtelen mekkora érdeklődés vett körül. De mivel a szájról-szájra terjedő hír torzulhat, ezért ültem le a gép elé, hogy elmondjam, mi is történt.

Ahogy sokszor megesik: a közmondás szerint nem tudta a balkéz, mit csinál a jobb kéz... A tény igaz: 14 milliós adósság halmozódott fel a házunk táján közüzemi díjakból. Unalmas lenne, ha lépésről- lépésre felgombolyítanám, hogy milyen "tévedések vígjátéka" zajlott. Külföldi turnéim, meg a nem létező időmből kiszorított délelőtti nagymamaköri elfoglaltság, no meg a heti 70 óra tanítás miatt - hozzászámítva, hogy a III. ker. Önkormányzat részéről ugyanilyen elfoglaltak - nem sikerült SZEMÉLYESEN beszélnünk. Ettől valahol elcsúszott a kapcsolattartás, meg is történt a testületi határozattal történő azonnali kilakoltatásról szóló értesítés elküldése.

Hogy hogyan fogadtuk diákjaimmal a hírt, képzelhetni. Télvíz idején, a december 18-i HAGYOMÁNYOS KRÓNIKÁS KARÁCSONY koncertünk másnapján el kell hagynunk az iskolánkat, mely egyúttal a kollégiumunk is. Januárban már nem tudjuk a tanítást és a szállást megoldani, TEHÁT VÉGE A KILENC ÉVE MŰKÖDŐ, dallal szolgáló nemzetmentő munkát végző KRÓNIKÁS ZENEDÉNEK. Pont, amikor igazán rendben kezdtek menni a dolgaink, már

Írta: NH

2005. december 16. péntek - Módosítás: 2005. december 16. péntek

ismernek bennünket, a céljainkat, a tevékenységünket, hívnak előadásokra, amikor már nem ÉHEZÜNK, amikor rendbetettük belül az épületet - akkor történt mindez.

És a lelkielő nem hagyott el. Tudtam, 85 diákkal, akik a határon túlról, Erdélyből, Kárpátaljáról, Délvidékről, Felvidékről, Amerikából, Brazíliából érkeztek, nem történhet ez meg. Drága munkatársammal együtt - aki ingyen, megszállottságból dolgozik nálunk tavasz óta - végig bogoztuk a szálakat. És SIKERÜLT MINDENT TISZTÁZNI!!!! HOGY FÉLREÉRTÉSEK TÖMKELEGE ÁLLT KÖZÉNK, EZÉRT HALMOZÓDOTT ÍGY FEL EZ A RETTENETES ADÓSSÁG. Kaptunk egy kis lélegzetnyi időt. És a legfontosabb: a BECSÜLETEM NEM KÉRDŐJELEZŐDÖTT MEG. Hiszen kilenc éve - balesetem óta NINCS pénztárcám, mert minden keresetem a Zenedét fenntartó Krónikásének Alapítvány számlájára megy. A kilakoltatás engem is érintett volna, ugyanis csak papíron van lakásom: kisebbik fiam két kicsi unokámmal lakik benne. Én a Zenedében, egy öt négyzetméteres szobában végzem ezt az emberpróbáló munkát napi 20-22 órában. Tehát a télen én sem tudnék hova menni...

És most, kedves Valaki, Hozzád fordulok. Fényképeket mellékelek, tekintsd meg, én nem szégyellem, - mert nem az én hibám! - hogy nyakunkba csorog az eső, - mert annak a felújítására még nem volt anyag lehetőségünk. Hogy a lámpatestben ÁLL A VÍZ - mert állami támogatás híján, önerőből csak eddig jutottunk el. Tényleg segítség kéne: az építési tervek a tetőre megvannak. Még az építési engedélyt is meghosszabbítottuk. Ha maradhatnánk ebben az épületben - amelynek belső lakóterére eddig közel 30 millió forintot ruháztunk be - AZONNALI SEGÍTSÉG KÉNE. Akár pénz formájában, akár nyersanyagot, munkát felajánlva, de segítség kéne, mert életveszélyes a villanyvezeték mellett ömlő eső. És természetesen a közüzemi díjakat is le kell tennünk az asztalra. De MIBŐL? Koncertjeink bevételéből, és CD-ink eladásából fizetjük tanárainkat, nekem kilencedik éve NINCS fizetésem. Amit elértünk, a két kezünkkel javígtattuk, mi készítettük a padló burkolását is, a tapétázást, stb...

Csak olyan munkákhoz kértük szakemberek segítségét, amelyek "civiliek" által nem elvégezhetők.

Hát itt tartunk most. A kilakoltatási papír érvényben van, de mivel egyeztetnünk kell bizonyos tételeket, ténylegesen decemberben NEM kerülünk utcára. De azért a segítség elkél...

Mint egy palackpostát, úgy bízom az éter hullámaira ezt a segély-kiáltást. Tán valaki meghallja...

Dévai Nagy Kamilla Liszt-díjas énekes-gitáros előadóművész, a Köztársasági Érdemrend Kiskeresztjének kitüntetettje, a Krónikás Zenede megálmodója és létrehozója, a Szent György Lovagrend, és a Vitézi Rend tagja, zenei gyermekeiért aggódó zenei Édesanya...

U.i.: December 18.-án 16 órakor a Várban, a Hadtörténeti Múzeum emeleti Dísztermében szeretettel várunk mindenkit jótékony célú HAGYOMÁNYOS KRÓNIKÁS KARÁCSONYUNKRA, melyen 50 gitár fog EGYSZERRE pendülni. Belépőjegy nincs, de a szorult helyzetre való tekintettel ADOMÁNYOKAT elfogadunk.

Üres az istálló, s a jászol, idén se lesz nálunk Karácsony... hiába vártok, nem jönnek a három királyok... Sok dolga van a Teremtőnek, mindenkivel ő sem törődhet... messzi a csillag, mindenüvé nem világíthat. Megértjük, persze, mit tehetnének... de olyan sötétek az esték.. s a Szeretetnek hiánya nagyon dideregtet... Előrelátó vagy, de mégis: nézz Uram a hátad mögé is... ott is lakoznak, s - örülnének a mosolyodnak....

Kedves Valaki a TIZENÖTMILLIÓBÓL!

Írta: NH

2005. december 16. péntek - Módosítás: 2005. december 16. péntek

/Kányádi Sándor/